Imperium exiſtentibus, *num.* 575. *& ſeq.* Et non niſi ſemel iis poteſt gravare Eccleſiam Imperator, *num.* 578. Quandonam cenſeatur Eccleſiam gravaſſe Imperator? *nu.* 579. A Primis precibus exemptæ ſunt dignitates Pontificales, ac majores in Cathedralibus, & Principales in Collegiatis, *num.* 580. Item Prælaturæ Regulares, *num.* 581. Ac Beneficia Regularia? *num.* 582. Eximuntur etiam Beneficia Patronatus Laicorum, *num.* 583. Et omnia Beneficia, quorum Collator ad minus quatuor non habet, *numer.* 584. Jus commune & Concordata Germaniæ non obſunt Primis Precibus, *num.* 585. An & quomodo poſſit Imperator eandem Perſonam nominare ad plura Beneficia? *num.* 586. *& ſeqq.* Preciſta debet acceptare Beneficium vacans intra menſem, *num.* 589. Menſis iſte quando currere incipiat? *num.* 590. Nulla facta inſinuatione Primarum Precum poſt menſem quis conferat? *nu.* 591. *& ſeq.* Poſt acceptum ſemel Beneficium non poteſt Preciſta variare, *nu.* 593. *& ſeqq.* Limitatur hoc in aliquibus caſibus, *num.* 596. Quid dicendum de Executoribus Primarum Precum? *n.* 597. *& ſeqq.*

PRIMATES.

1. Primates, qui? *T.* 31. *num.* 10. Veniunt nomine Ordinariorum, *n.* 9.

PRIMICERIUS.

1. Primicerius generatim, quis? T. 25. *num.* 1. Primicerius in propoſito, quis, & quod ejus officium? *num.* 2. Primiceriatus alicubi eſt Dignitas, alicubi Perſonatus, vel Officium, *n.* 3.

PRIMITIÆ.

3. Primitiæ quid & unde? T. 30. *num.* 171. *& ſeq.* Sunt quadrageſima, vel ſexageſima pars, *ibid.* Secundùm ſubſtantiam ſunt de Jure Divino, *n.* 175. Primitiæ formaliter ſumptæ quæ, & quantæ? *num.* 176. Debentur adhuc, & quidem Parocho, *ibid. & num. ſeq.*

PRIMOGENITURA,
PRIMOGENITUS.

3. Primogenita quid? T. 30. *num.* 173.
3. Primogenitura, vel Majoratus quid? T. 26. *numer.* 610.

PRINCEPS.

1. Principum Placita, quæ, & an rectè dicantur leges? P. *num.* 177. Principes Sac. Rom. Imperii poſſunt condere leges municipales contra Jus Civile, non verò Epiſcopi contra Jus Canonicum, T. 2. *num.* 81. Et quæ ratio diſparitatis, *num.* 82. *&* 83. Principum Sæcularium præſertim Gentilium leges, an & unde obligent in conſcientia? T. 2. *num.* 152. *&* 155. *ac ſeqq.* Principum, ſeu Regum Chriſtianorum negligentia circa adminiſtrationem Regni ſui, qua ratione ſit ſupplenda? T. 10. *num.* 50. *& ſeqq.*
Principis nomine, quis intelligatur? *T.* 29. *num.* 51. Principes ſupremi poſſunt delegare cauſas meri, & mixti Imperii, *n.* 78. Et quid dicendum de Judicibus inferioribus? *n.* 79. *& ſeqq.* Princeps obligatur ex pacto cum ſubditis inito, T. 35. *n.* 28.
2. Principes ſæculares nequeunt indicere dies Feſtos, *T.* 9. *numer.* 13. Quamvis poſſint ſtatuere pœnam violantibus dies Feſtos ab Eccleſia indictos, *num.* 14. Principes ſuperiorem non recognoſcentes, an poſſint ex certis cauſis ſtatuere, ut credatur uni teſti? *T.* 20. *num.* 256. *&* 257. Principis conceſſio in dubio eſt interpretanda, ut nulli tertio irrogetur præjudicium, *T.* 30. *num.* 14.
3. Principis perſonæ nomine in materia Aſyli quinam veniant? T. 49. *num.* 140.
4. Principum nomine quinam veniant in ordine ad impetrandam diſpenſationem ſuper ſecundo gradu, A. *num.* 106. *& ſeqq.*
5. Principes Catholici an & quando Hæreticos, vel Infideles pro auxilio vocare, vel eos juvare, vel fœdus cum ipſis inire poſſint? *T.* 7. *numer.* 156. *& ſeqq.*
Principes Catholici an, & quos hæreticos ob ſolam hæreſim bello impugnare, vel expugnare valeant? *T.* 7. *num.* 225. *& ſeqq.*
Principes Eccleſiaſtici, & ſæculares an, & quomodo pœnam ſanguinis decernere poſſint abſque Irregularitate? *T.* 12. *num.* 95. *& ſeqq.*
R. J. Princeps ſupremus poteſt facere gratiam contra jura, C. II. R. XII. *n.* 6.
Principem non decet eſſe inconſtantem in ſuis promiſſis, C. II. R. XVI. *n.* 5.

PRINCIPALIS, PRINCIPALIOR.

R. J. Principale quid dicatur, & quid acceſſorium? C. II. R. XLII. *n.* 2.
4. Principaliores loci qui ſint? A. *num.* 108. Et quinam intelligantur per litteras diſpenſationis Apoſtolicæ? *num.* 334.

PRIOR, PRIORITAS.

1. Prior Conventualis poteſt eſſe Delegatus, vel ſubdelegatus Papæ, *T.* 29. *nu.* 70. Secùs dicendum de Priore Clauſtrali, *n.* 71.
1. Prioritas. *Qui prior eſt tempore, potior eſt jure*, quando procedat? T. 3. *n.* 104.
R. J. Prior tempore potior jure, quomodo intelligendum? C. II. R. LIV. *n.* 2. 3. 4. *&c.*

PRIVATUS, PRIVATIO.

2. Privati qui dicantur? *T.* 2. *num.* 246. Privatorum pactis Juri publico non derogatur, *n.* 245. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Pactum.*
3. Privatio Beneficii per ſententiam, *T.* 5. *num.* 369. *& ſeqq.*
5. Privatio Beneficii, & quomodo obliget? T. 37. *n.* 21.

PRIVILEGIUM, PRIVILEGIATUS.

1. Privilegia per Laicos Eccleſiæ conceſſa valent, haud obſtante, quòd valeant Leges Civiles de Eccleſiis nominatim diſponentes, etiam in earundem commodum; & cur? T. 2. *nu.* 294. *&* 292. *& ſeqq.* Privilegium quid? T. 3. *n.* 17. Et quomodo differat à Reſcripto propriè dicto? *numer* 16. Et Beneficio? *num.* 19. Privilegia propriè non ſunt diſpenſationes conceſſæ circa unum duntaxat actum, *T.* 3. *num.* 30. Privilegium eſt lex privata, *cit.* T. 3. *num.* 114. Privilegium priùs conceſſum non tollitur per aliud privilegium ſive Reſcriptum, niſi de ipſo faciat mentionem, *num.* 112. *& ſeqq.* Fallit hoc inter alia, quando primum privilegium fuit generale, & ſecundum ſpeciale, *num.* 115. *& ſeqq.* In privilegiis qualis interpretatio locum habeat? *cit.* T. 3. *num.* 30. *& ſeqq.* Objectio probans, nullum privilegium eſſe latè interpretandum, ſolvitur, *n.* 34. *& ſeqq.* Regula illa: *Privilegium conceſſum contra jus eſt ſtrictè interpretandum*, patitur plures limitationes; & quales? *num.* 135. *& ſeqq.* Privilegium ita debet interpretari, ut aliquid

conferat; & non reddatur inutile, *num.* 135. In Privilegiis favore Cultûs Divini conceſſis ſit lata interpretatio, etiam in præjudicium tertii, *num.* 138. Conceſſa in favorem publicum latè ſunt interpretanda, *n.* 137. Sicut & Privilegia motu proprio Principis conceſſa, *n.* 140. Privilegia & Litteræ Beneficiales in materia ſubreptionis parificantur, T. 3. *num.* 160. *Acquiſibilia privilegiô, ſunt acquiſibilia conſuetudine, vel præſcriptione*, quomodo intelligendum? *T.* 4. *num.* 65. *Privilegio eodem gaudent bona Clericorum, & Eccleſiarum*, quomodo intelligendum? *T.* 41. *n.* 34.
1. *Privilegiatus contra pariter privilegiatum, non utitur privilegio*: Declaratur, *T.* 41. *num.* 44. *&* 45. *ac ſeqq.* Inter duos privilegiatos reſpectu ejuſdem cauſæ præfertur, qui habet potentius privilegium, *num.* 47. Et quid, ſi privilegia exiſtant paris potentiæ? *num.* 48.
2. Privilegium Fori, quid, & quo jure competat Clericis? *T.* 2. *num.* 186. *ac ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Clericis privilegium fori.* Extenſio privilegii Fori ad perſonas Regulares, facta eſt authoritate Eccleſiæ, *num.* 198. *&* 230. Privilegium Fori Clericorum an poſſit tolli, aut immutari à Papa? *T.* 2. *num.* 232. *& ſeqq.* Privilegium Reipublicæ Venetæ procedentis contra Clericos refertur, *numer.* 236. Privilegio Fori nequit Clericus renuntiare, *num.* 242. *& ſeqq.* Privilegium Fori non eſt beneficium perſonale, ſed toti Collegio Eccleſiaſtico indultum, *num.* 244. Regula de privilegio Fori Clericorum, plures patitur fallentias: idque exemplificatur, T. 2. *num.* 250. Ad privilegiorum inſpectionem, quot teſtes ſufficere debeant? *T.* 2. *numer.* 245. Privilegia, & hujuſmodi, abſque ſigillo non habent vim probandi, *T.* 22. *num.* 97. Privilegiorum innovatio poteſt fieri, ne vetuſtate corrumpantur, *T.* 30. *numer.* 28. Ea tamen jus novum non tribuit, ſed conſervat duntaxat antiquum, *num.* 29.
3. Privilegia præſertim Regularium Exemptiones à ſolvendis Decimis quomodo intelligenda ac interpretanda ſint? T. 30. *nu.* 70. *& ſeqq.* Quando ceſſent, *num.* 76. Non communicantur, *nu.* 68. Debent probari, *num.* 69. Practica inſtructio de his Privilegiis, *num.* 70. *& ſeqq.*
Privilegio Senatuſconſulti Vellejani an & quomodo renuntiare poſſint Mulieres? T. 22. *num.* 23. *& ſeqq.*
3. Privilegium Fori & Canonis quando competat Minoriſtis? Vide *Clericorum obligatio deferendi habitum.* Item quando Clericis Conjugatis? *Tit.* 3. *num.* 22.
4. Privilegia quænam ſint revocata per Pontifices? *a. num.* 535. *& ſeqq.* Sunt revocata vivæ vocis oracula, *ibid.* Non item privilegia bullata, *num.* 536. Per Concilium Tridentinum quænam ſint revocata, *num.* 537. Vivæ vocis oracula etiam in Foro conſcientiæ non ampliùs valent, *n.* 554.
Privilegium uxoris ratione dotis, T. 20. *num.* 109. *& ſeqq.*
Privilegia Epiſcoporum diſpenſandi ſuper impedimentis Matrimonii, *a. num.* 20. *& ſeqq.*
Privilegia Regularium Mendicantium diſpenſandi ſuper impedimentis Matrimonii, & petendi debitum conjugale. Vide *Diſpenſandi poteſtas Regularibus competens.*
5. Privilegiorum natura, & diviſio, *T.* 33. *num.* 2. *& ſeqq.* Quid ſit? *ibid. & num. ſeq.* Eſt Lex privata; & quare? *num.* 4. Quæ de Jure competunt, Privilegia propriè non ſunt, *num.* 5. Privilegium veris nominibus appellatur in Jure, *num.* 6. Privilegium aliud eſt contra, aliud præter Jus, *num.* 7. *& ſeq.* Privilegium contra Jus eſt ſtrictæ interpretationis; præter Jus latæ, *num.* 9. Aliud eſt in Corpore Juris clauſum, aliud extra Corpus Juris, *num.* 10. *& ſeq.* Aliud reale, aliud perſonale, *num.* 12. *& ſeqq.* Aliud mixtum, *num.* 14. Aliud certo Perſonarum generi conceſſum, *nu.* 15. Aliud eſt merè gratioſum, aliud remuneratorium, *num.* 17. Aliud perpetuum, aliud temporale, *num.* 18. Aliud purum, aliud conventionale, *num.* 19. Aliud per ſe, aliud ad inſtar conceſſum, *num.* 20. Aliud Communitatis, aliud privatorum, *num.* 21. Aliud motu proprio, aliud ad preces conceſſum, *num.* 23. Aliud vivæ vocis oraculo, aliud litteris conceſſum, *num.* 24.
5. Privilegiorum conceſſio à quo, quibus, quomodo, & qua de cauſa concedi poſſit? *T.* 33. *num.* 25. *& ſeqq.* Privilegium contra Jus illi ſoli concedere poſſunt, qui Legem condere valent, *ibid. & nu. ſeq.* Non tantùm ſubditis, ſed etiam aliis concedi poteſt privilegium, *numer.* 27. Ad cujus ſubſtantiam non requiritur ſcriptura, *num.* 28. Benè tamen ad ejus probationem, *num.* 29. De ſtylo Curiæ etiam requiritur ſcriptura, ſaltem pro foro externo, *num.* 30. *& ſeq.* Sunt quædam privilegia, ad quorum valorem neceſſariò requiritur ſcriptura: & quæ illius privilegia? *numer.* 32. *& ſeqq.* Ad licitè concedendum privilegium requiritur juſta cauſa, *numer.* 35. Non item ad valorem illius, *num.* 36. *& ſeq.* Privilegium acquiri poteſt per preces, *num.* 38. Præſcriptione, & conſuetudine, *num.* 39. *& ſeqq.* Ac per communicationem, *numer.* 41. Privilegium ritè conceſſum an ſtatim à die collationis habeat ſuum effectum? T. 33. *nu.* 42. *& ſeqq.*
Privilegium motu proprio conceſſum non ſtatim à die conceſſionis ſuum habet effectum, *ibid.* Benè verò privilegium conceſſum ad præcedentes preces, *num.* 46. *& ſeqq.*
Privilegiorum Communicatio quid? T. 33. *num.* 53. quomodo fiat? *num.* 54. Ordines mendicantes habent communicationem plenam privilegiorum, *num.* 55. Noſtra Minorum Religio in ſpecie habet pleniſſimam Communicationem privilegiorum cum omnibus aliis tam mendicantibus, quàm non mendicantibus Regularibus: quod probatur ex variis Bullis, *num.* 56. *& ſeqq.* Quomodo intelligenda ſit hæc communicatio? *num.* 59. Privilegium uni perſonæ privatæ conceſſum non communicatur aliis Religioſis, *num.* 60. Neque privilegium conceſſum Eccleſiis ad tempus, v. g. ſeptennium, *num.* 61. Neque conceſſum ob ſpecialem rationem, uti eſt conceſſum loco miraculoſo, Indulgentiæ, portiunculæ, Indulgentiæ Altaris privilegiati, *n.* 62.
5. Privilegiorum communicatio num etiam ſe extendat ad privilegia Societati JESU conceſſa cum clauſula, ne illis per communicationem fruantur cæteri Mendicantes, *T.* 33. *num.* 63. *& ſeqq.* Proponitur, & firmatur ſententia affirmativa, *nu.* 64. *& ſeqq.*
Privilegiorum confirmatio, ſive innovatio quid & quotuplex, ac cujus effectus ſit, *T.* 33. *numer.* 73. *& ſeqq.* Alia confirmatio eſt in forma communi, ſeu ordinariâ, alia ex certa ſcientia, *numer.* 74. *& ſeqq.* Confirmatio ordinaria, ſeu in forma communi nullum Jus novum tribuit, *numer.* 77. Benè verò confirmatio ſpecialis, ſeu ex certa ſcientia, *numer.* 78. *& ſeqq.* Unde cognoſcatur confirmationem eſſe ſpecialem, ſeu ex certa ſcientia? *n.* 81.

Privilegiorum confirmatio, an & qualiter facta ſit pro Regularibus? T. 33. *num.* 82. *& ſeqq.* Mendicantium privilegia pluries ſunt confirmata, *ibid.* Et quidem in ſpecie privilegia Ordinis Noſtri non tantum in forma communi, ſed etiam in ſpeciali, & ex certa ſcientia ſæpius confirmata exiſtunt, *num.* 83. Probatur ex Bulla Gregorii XIII. per extenſum, *ibid.* Et aliis Bullis, *nu.* 84. Præſertim Pii V. cujus Bulla refertur per extenſum, *num.* 85. Doctrina practica pro valore noſtrorum privilegiorum, *num.* 87. Qualiter intelligendæ ſint clauſulæ: *Quatenus, vel dummodo ſint in uſu, nec ſint revocata, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non adverſentur, numer.* 108. *& ſeqq.* Dum privilegia ſæpius confirmantur, & in una Bulla cónfirmatoria quædam omittuntur, quæ in alia ponuntur, non cenſentur eſſe revocata, quæ fuere omiſſa, *nu.* 89. *& ſeq.* Etiam aliorum Ordinum ſpecialia privilegia ſunt confirmata, *num.* 91.

5. Privilegiorum extenſio, & interpretatio quid, & quotuplex? T. 33. *num.* 92. *& ſeqq.* Alia extenſio eſt extenſiva, ſeu interpretatio per extenſionem, alia comprehenſiva ſeu interpretatio per comprehenſionem, *num.* 94. Interpretatio privilegiorum alia eſt authoritativa, ſeu poteſtativa, alia doctrinalis, ſeu magiſterialis, *num.* 95.

Privilegiorum interpretatio à quo fieri poſſit? T. 33. *num.* 96. *& ſeqq.* Authentica, ſeu Authoritativa à ſolo authore privilegii, doctrinalis verò à privatis Doctoribus fieri poteſt; factæ doctrinaliter à Superioribus Regularibus ſubditi ſtare poſſunt, *ibid.* Ubi verba ſunt clara, nulla admittitur interpretatio, *num.* 97. Utrum privilegia ſtrictè, vel latè ſint interpretanda? *num.* 103. In privilegiorum interpretatione ſervanda eſt proprietas verborum, *numer.* 104. Juxta uſitatam ſignificationem, vel uſum communem, ac ſecundum jus privilegii proportionatum, *numer.* 105. Quomodo intelligendæ ſunt confirmationis privilegiorum inſertæ clauſulæ: *Quatenus ſunt in uſu; Dummodo SS. Canonibus, & Decretis Concilii Tridentini non adverſentur: Dummodo non ſint revocata, numer.* 107. *& ſeqq.*

Privilegiorum extenſio non fit à Perſona ad Perſonam, etiam ex identitate, & majoritate rationis, T. 33. *num.* 98. *& ſeqq.* Niſi ex ſubjecta materia, vel tenore privilegii aliud deſumatur, vel aliàs privilegium eſſet inutile, *num.* 101. Vel communicatio non privilegiati cum privilegiato aliud requirat, *nu.* 102. Vel fiat declaratio privilegii meram gratiam continentis, *ibid.*

5. Privilegiorum Revocatio, an & à quo fieri poſſit? T. 33. *num.* 123. *& ſeqq.* Privilegium merè gratioſum, ſubdito conceſſum, poteſt à concedente, vel ejus ſucceſſore ex juſta cauſa iterum revocari, *ibid.* Non item conceſſum non ſubdito, *nu.* 121. Hinc privilegia ab Imperatoribus conceſſa Eccleſiis, nequeunt ampliùs revocari, *numer.* 122. Neque privilegia remuneratoria, per modum pacti, aut contractûs, etiam ſubdito, conceſſa, *num.* 122.

Privilegiorum Revocatio quotuplex ſit, quomodo fieri poſſit, & ſoleat; quænam ac quando facta cenſeatur? T. 33. *num.* 123. *& ſeqq.* Alia eſt tacita, alia expreſſa; & hæc alia communis, alia extraordinaria, *ibid.* Per Clauſulam generalem, & communem: *Non obſtantibus quibuſcunque Privilegiis*, non cenſentur revocari privilegia in Corpore Juris clauſa, *num.* 124. nec privilegia extra corpus Juris clauſa, ſi fuere conceſſa cum clauſula. Quod revocata non cenſeantur, niſi expreſſa eorum fiat mentio, *n.* 25. Benè tamen per clauſulam extraordinariam: *Non obſtantibus privilegiis ſub quacumque forma conceptis.* Vel etiam: Quorum ſpecialis mentio fieri deberet, *ibid.* Per nullam ex prædictis clauſulis revocantur privilegia per modum contractûs, vel intuitu meritorum conceſſa, *num.* 126.

Privilegiorum revocatio tacita quid ſit, & quomodo fiat? T. 33. *numer.* 127. *& ſeqq.* Per Decretum, vel Legem aliquam univerſalem poſteriorem non cenſentur revocata priora privilegia eidem contraria, niſi revocatio lege exprimatur, *numer.* 128. Vel niſi privilegium in Corpore Juris ſit clauſum, *numer.* 129. Si contra privilegium impetratur reſcriptum, nulla facta mentione illius, reſcriptum eſt ſubreptitium, *num.* 130. Niſi privilegium ſit generale, & poſterius ſpeciale, *num.* 131. Per ſententiam privilegio contrariam non revocatur, ſed ut nullum reprobatur privilegium, *num.* 132.

5. Privilegiorum revocatio an, & quorum facta ſit à Concil. Trid.? T. 33. *num.* 135. *& ſeqq.* Falſiſſimum eſt, à Concilio Tridentino omnia Regularium privilegia eſſe revocata, cum plurima ab eodem ſint confirmata, *num.* 136. Sunt tamen privilegia Regularium revocata ea omnia, quæ adverſantur Decretis Seſſ. 25. de Regularibus, *num.* 137. Sicut & illa, quæ præcedentium Seſſionum adverſantur Decretis, clauſulam privilegiorum ſufficienter derogatoriam, ſeu revocatoriam habentibus, *num.* 138. Non verò illa, quæ contraria ſunt ejuſdem Concilii prioribus Decretis abſque derogatoria privilegiorum clauſula poſitis, *num.* 139. Probatur variis fundamentis, *num.* 140. *& ſeqq.* Reſpondetur ad objectiones, *num.* 145. *& ſeq.* Regulares, nec in foro Conſcientiæ uti poſſunt ſuis privilegiis à Concil. Tridentino expreſsè revocatis, *num.* 147. Benè verò illis, quæ quidem contraria ſunt alicui Decreto Concilii Tridentini, ab eo tamen non fuere revocata, *num.* 148.

Privilegia vivæ vocis oraculo conceſſa quid? T. 33. *num.* 149. Pro foro interno ſunt ejuſdem valoris cum privilegio in ſcriptis dato, *numer.* 150. Non item pro foro externo, niſi probetur, *numer.* 151.

Privilegia vivæ vocis oraculo conceſſa an, & quæ ſint revocata? T. 33. *num.* 152. *& ſeqq.* Hodie pro utroque foro ſunt revocata, aliquibus exceptis, *ibid.* Bulla Gregorii XV. illorum revocatoria, *num.* 153. Et Urbani VIII. etiam vivæ vocis oracula ad inſtantiam Regum, vel Teſtimonio Cardinalium probata revocantis, *num.* 154. Vivæ vocis oracula, quæ probantur teſtimonio illorum Officialium, ac Miniſtrorum Papæ, quibus de gratia Pontificis conceſſa fides adhiberi ſolet, & debet, pro utroque foro adhuc valent, *num.* 155. *& ſeqq.* Plura adhuc exiſtunt valida vivæ vocis oracula: & quæ? *num.* 158. Valent omnia conceſſa ante Leonem X. *num.* 159. Gregorium XIII. *n.* 160. & Clementem VIII. *num.* 161. intellige de foro interno, non tamen externo, *num.* 162. Oracula verè conceſſa poſt Urbanum VIII. omnia & ſingula valent pro foro interno, *num.* 163. Non tamen pro externo, niſi ſufficienter in illo probari valeant, *num.* 164.

5. Privilegiorum amiſſio per interitum perſonæ, vel rei privilegiatæ, T. 33. *n.* 165. *& ſeqq.* Privilegium perſonale perit per interitum Perſonæ privilegiatæ, *n.* 166. Non item per mortem, vel depoſitionem ab officio privilegium abſolutè concedentis, *num.* 167. *& ſeq.* Secùs eſſet, ſi privilegium non abſolutè, ſed cum certa limitatione, vel *Uſque ad beneplacitum Noſtrum*, eſſet conceſſum, *numer.* 69. Conceſſum cum clauſula: *Uſque ad beneplacitum Sedis Apoſtolicæ*, vel *donec revocavero*, non exſpirat morte concedentis, *num.* 170. Si res cui privilegium inhæret, perit ſine ſpe reſtitutionis, perit etiam privilegium, *numer.* 171. *& ſeq.* Secùs vero ſi res perit cum ſpe reſtitutionis, *numer.* 173. *& ſeqq.*

Privilegii amiſſio per abuſum & propter damnum ſuperveniens, T. 33. *num.* 176. *& ſeqq.* Aſſignantur varii abuſus privilegii, *num.* 177. Per abuſum non ipſo facto amittitur privilegium, ſed requiritur ſententia Judicis, niſi aliud Jure exprimatur, *num.* 179. Revocatur etiam, ſi incipit cedere in grave præjudicium aliorum, vel Communitatis, *num.* 180.

Privilegii amiſſio per lapſum temporis, & ceſſationem cauſæ, T. 33. *num.* 181. *& ſeqq.* Ceſſat privilegium lapſu temporis, ad quod duntaxat fuit conceſſum, *ibid.* Sicut etiam, ſi perit conditio, ad cujus durationem fuit conceſſum, *num.* 182. Ceſſat etiam ceſſante cauſa finali, non item impulſivâ, *num.* 183. *& ſeq.* Si privilegium eſt contra Jus commune, vel Tertii, *num.* 185. Simulque tractum ſucceſſivum habet, *numer.* 186. Ac cauſa finalis non tantùm negativè, ſed etiam contrariè ceſſat, *num.* 187.

5. Privilegiorum amiſſio per non uſum, vel actum contrarium, T. 33. *num.* 201. *& ſeqq.* Per non uſum, aut uſum contrarium dupliciter amittuntur privilegia, videlicet, vel viâ Præſcriptionis, vel tacitæ Renuntiationis, *num.* 203. Taliter amittuntur privilegia affirmativa conceſſa cum gravamine aliorum, *numer.* 204. Ad quod tamen requiritur, quod privilegiatus habuerit occaſionem utendi privilegio, *num.* 205. Et notitiam illius, *num.* 206. Ac illo uti liberè omiſerit, *num.* 207. Tempore ad Præſcriptionem requiſito, ſi hac via omitti dicantur, *numer.* 208. Privilegia affirmativa, quæ ſunt meræ gratiæ (uti ſunt indulgentiæ) nunquam amittuntur per non uſum, *num.* 209. *& ſeqq.* Privilegia negativa merè gratioſa non amittuntur per uſum contrarium, *num.* 212. Benè tamen conceſſa cum onere aliorum, *num.* 213. Dummodo uſus contrarius voluntariè, *num.* 214. Et ab eo fiat qui privilegio expreſsè renuntiare poteſt, *nu.* 216. Regulariter loquendo, privilegium unico actu contrario non amittitur, *numer.* 218. niſi careat tractu ſucceſſivo, vel effectu iterabili, *n.* 219. Vel niſi ex conjecturis colligatur, quòd quis per uſum contrarium velit renunciare privilegio, *num.* 220. Per unicum actum privilegio contrarium acquirit Adverſarius, quaſi poſſeſſionem ad præſcribendum, *num.* 221.

5. Privilegii amiſſio per non uſum, vel uſum contrarium quantum tempus requirat? T. 33. *numer.* 222. *& ſeqq.* Privilegia affirmativa aliis oneroſa, tractum ſucceſſivum habentia, ut per non uſum amittantur viâ Præſcriptionis, requiritur, & ſufficit tempus ad Præſcriptionem ordinariè requiſitum, *ibid.* Dummodo adſit occaſio notitiæ, & libertas utendi privilegio, *numer.* 225. Privilegia negativa aliis oneroſa viâ præſcriptionis, & tacitæ Renunciationis amitti poſſunt, *num.* 226. Tempus ad hoc requiſitum quale? *n.* 227. *& ſeqq.*

Privilegii Renuntiatio, T. 33. *num.* 188. *& ſeqq.* Perſonale amittitur Renuntiatione privilegiati, *ibid.*

Ad quod tamen requiritur acceptatio concedentis privilegium, *num.* 189. Privilegio in favorem dignitatis, aut loci conceſſo, per privatum renuntiari non poteſt, *num.* 190. Sic Clericus renuntiare nequit privilegio fori, ac Canonis, *num.* 191. Niſi in caſibus Jure expreſſis, *num.* 192. Nec Religioſus privilegiis Ordinis, vel Monaſterii, *num.* 193. Privilegio in favorem duorum conceſſo unus, altero invito, renuntiare nequit, *num.* 194. Poteſt tota aliqua Communitas, vel Religio renunciare privilegio ſibi conceſſo, quod ei vel non eſt utile, vel eſt indifferens, *num.* 195. *& ſeqq.* Non autem, ſi talis Renuntiatio cederet in præjudicium Eccleſiæ, vel communitatis, in quo caſu etiam unus de Capitulo contradicens impedire illam poteſt, *num.* 196. Si privilegium incipit eſſe nocivum, per ſe ceſſat, *num.* 197. Datur etiam præſcriptio contra privilegium Eccleſiæ, & qualis? *num.* 198. Superiores Generales & Provinciales in Capitulis congregati poſſunt explicare, limitare, vel abrogare uſum privilegiorum, vel ei renuntiare; idque ex ſpeciali privilegio nobis conceſſo, *num.* 199. Et Societati JESU, *num.* 200.

5. Privilegiorum Præſcriptio an, quomodo, & quo tempore fieri poſſit? T. 33. *num.* 198. Item *n.* 222. *& ſeqq.*

Privilegia in ſpecie quænam adhuc valeant pro Regularibus Mendicantibus, præſertim Ordinis noſtri? T. 33. *num.* 231. *& ſeqq.* Multa centena privilegia Regularium præſertim Ordinis noſtri, partim pro utroque foro interno adhuc valent: & quare? *num.* 232. *& ſeqq.* Qualia privilegia, in ſpecie plurima, reperiuntur in compendio noſtrorum privilegiorum, & aliorum Regularium, *ibid.* Compendium noſtrorum privilegiorum fuit exactè reformatum juxta Decreta Concilii Tridentini, & Conſtitutiones Pontificias; indeque magnæ authoritatis, & ſecuritatis eſt, *num.* 235. Valent etiam adhuc plurima vivæ vocis oracula: & quæ? *num.* 236. Cauſæ amiſſionis privilegiorum parùm obſunt privilegiis noſtris, *num.* 237. Privilegia ſcripta, ſeu bullata, & oracula authentica, reperta in compendio noſtro, valent pro utroque foro, *nu.* 238. Illis duntaxat paucis exceptis, quæ per novas Conſtitutiones, pro certa materia editas, ſunt revocata, *num.* 239.

Privilegiis Regularium præjudicare non poſſunt Epiſcopi: & per quos exceſſus præjudicent? T. 31. *n.* 6. *& ſeqq.*

R. J. Privilegia antiqua per nova non tolluntur, ſed augentur, C. II. R. LXI. *n.* 5.

Privilegia ex quibus cauſis per ſe ceſſent, C. II. R. XVI. *num.* 8. 9.

Privilegia non ex tempore æſtimantur, ſed ex cauſa; C. II. R. LIV. *num.* 10.

Privilegium aliud reale, aliud perſonale, C. II. R. VII. *num.* 2. 3.

R. J. Privilegium aliud perſonale communiter, aliud merè perſonale, *num.* 3. 10.

—— perſonale ſequitur perſonam & cum ea extinguitur, C. II. Reg. VII. *n.* 1. 4. 5. 6. R. XLVI. *num.* 18.

Privilegium reſtrictum, C. II. R. VII. *num.* 7. 8.

Privilegium debet interpretari, ut nullum, vel minus præjudicium afferat tertio, C. II. R. XLVIII. *num.* 13.

Privilegium abuſu, & delicto amittitur, C. II. R. VII. *num.* 9.

Privilegium reſtitutionis in integrum, & S. C. Vellejani &c. tranſit ad hæredes, C. II. R. VII. *num.* 10.

—— de privilegiis remiſſivè, C. II. Reg. VII. *num.* 11.

—— in privilegiis corruente principali corruunt acceſſoria, C. II. R. XLII. *n.* 8.

Privilegium contra jus eſt ſtrictè interpretandum, C. II. R. XV. *n.* 12.

Privilegium ſuo ſubdito conceſſum non decet Principem revocare ſine cauſa, C. II. R. XVI. *n.* 3. 5. 6. nec alieno ſubdito: præſertim ſi privilegium non ſit merè gratuitum, *ibid. n.* 4. 7.

Privilegium de jure competens à nullo, nec à Judice, poteſt auferri, C. II. R. XVII. *n.* 2.

—— niſi à ſupremo legiſlatore ob gravem cauſam, *ibid. num.* 3.

PROBATIO.

1. Probationes Juris, & probationes facti, quæ? *T.* 32. *num.* 57. Quid agendum Judici, quando ex utraque parte apparent probationes æquè probabiles? *n.* 60. *& ſeqq.*

2. Probatio ut ſic, quid? T. 19. *num.* 2. Probationis Judicialis definitio, quæ? *num.* 5. *& ſeqq.* Verſatur circa facta, & quidem incerta, *nu.* 6. *& ſeqq.* Probationes differunt ab allegationibus Juris, *num.* 7. Probatio variè dividitur, T. 19. *num.* 9. *& ſeqq.* Alia eſt judicialis, & extrajudicialis, *num.* 9. Alia artificialis, & inartificialis, *num.* 10. Probatio plena, *num.* 11. Evidentiſſima, ſeu apertiſſima, *num.* 12. Clara, *num.* 13. Præſumptiva, *ibid.* Et Legitima, quæ? *nu.* 14. Hæc accipitur propriè & largiùs, *ibid.* Ubi requiritur probatio legitima, non ſufficit ſemiplena cum juramento, *num.* 14. Probatio ſemiplena, *num.* 15. Et mixta, quæ? *num.* 16. Appellatione probationis ſimpliciter dictæ, ſolùm venit plena probatio; & cur? *num.* 17. Probationis ſpecies, quot? *num.* 18. *& ſeqq.* Probatio fit per evidentiam rei, *num.* 19. Per confeſſionem propriam, *num.* 20. Per aſpectum, ſeu inſpectionem ocularem, *num.* 21. Et quæ ad hanc requirantur? *num.* 22. Aliiſque modis, & quibus? *nu.* 23. Non eſt opus, admittere duodecim ſpecies probationum, *num.* 24. Gradus probationum ſunt quatuor, *num.* 25. Nempe Dubietas, quæ tamen propriè non eſt gradus probationis, *nu.* 26. Suſpicio, *num.* 27. Opinio, *numer.* 28. & Credulitas, *ibid.* Hi probationum gradus probantur ex Jure, *n.* 29. Credulitas in quo conveniat, & differat à ſcientia? *num.* 30.

2. Probatio circa quæ verſetur? *T.* 19. *num.* 36. *& ſeqq.* Ulteriori probatione non indigent manifeſta, *num.* 37. *& ſeqq.* Probatio qualis eſſe debeat? *nu.* 52. *& ſeqq.* Ea debet eſſe clara, & certa, *numer.* 52. Probatio dubia non relevat, *num.* 53. Etiamſi probans ſit Eccleſia, *num.* 54. Quin imo probatio dubia interpretatur contra producentem, *num.* 55. Probationem ſemiplenam facit unus teſtis legitimus, T. 20. *num.* 252. Vide infrà ꝟ. *Teſtes quot requirantur.*

Probatio dominii, eſt difficilis, T. 12. *nu.* 219. Non item probatio poſſeſſionis: & qualiter hæc fiat? *nu.* 220. *& ſeqq.* Probationes quæ cenſeantur meliores, multùm relinquitur arbitrio Judicis, *num.* 232. Probatio illa cenſetur melior, quæ fit per teſtes plures, *numer.* 233. Simul tamen honeſtiores, & magis veriſimilia deponentes: aliàs ſecùs, *num.* 234. Vide infrà, ꝟ. *Teſtes affirmativè deponentes.* Regula illa, *ſoli actori incumbit onus probandi*, fallit in judiciis duplicibus, *nu.* 238. Partibus probare volentibus mos eſt gerendus, *T.* 12. *n.* 287. Probationes, quando cenſeantur in continenti offerri paratæ? T. 13. *nu.* 90. An ab eo, qui renunciavit probationibus, poſſint fieri poſitiones? *T.* 18. *num.* 230. *&* 235.

2. Probatio judicialis debet eſſe facta ſecundùm formam libelli, T. 19. *num.* 56. Hæc regulariter debet eſſe plena, & concludens, *n.* 57. Ac de tali ſunt intelligenda Jura, vel Statuta, dum probationem requirunt, *num.* 58. Idemque dicendum, quando cauſa cuipiam committitur terminanda ſub clauſula, *Conſtito*, *num.* 59. Quænam probatio hic & nunc ſit plena & concludens, Judicis relinquitur arbitrio, *num.* 60. Probationes omnes ſunt Judici arbitrariæ, *ibid.* Dantur tamen plures caſus, in quibus non requiritur probatio plena, ſed ſufficit ſemiplena, vel alia ex conjecturis deprompta, *T.* 19. *num.* 61. *& ſeq.* Sic probat unius teſtis depoſitio, quando nemini nocet, & alteri prodeſt, *num.* 62. Actore plenè non probante, ad probandam innocentiam Rei ſufficit præſumptiva, & dubia probatio, *num.* 63. Qualis etiam ſufficit ad elidendam præſumptionem contumaciæ, & excuſandam abſentiam peremptoriè citati, *ibid.* Probatio ſemiplena ſufficit in cauſis ſummariis, ubi agitur de rebus modicis, *num.* 64. Secùs in cauſis gravioribus, *num.* 65. In factis antiquis non requiritur plena probatio, *num.* 66. Idemque dicendum, ubi probationes directè haberi nequeunt, *num.* 67. Et quando Judici committitur cauſa ſub clauſula, ut procedat, *ſolâ facti veritate inſpectâ*, *numer.* 68. Probans plenè ſuam intentionem, non poteſt compelli, ut id ipſum juramento confirmet, *num.* 69. haud obſtante contrariâ conſuetudine, etiam immemoriali, *num.* 70. Litteris Judicis Ordinarii eſt ſtandum, donec contrarium probetur, *num.* 71. Probatio ſingularum rerum, atque negotiorum in ſpecie, qualis ſit facienda? Remiſſivè, *n.* 72.

2. Probationes judiciales debent fieri coram Notario, inter alia Acta judicii eas conſcribente, *T.* 19. *nu.* 117. *& ſeqq.* Et hoc procedit tam in Judicio ordinario, quam ſummario &c. *num.* 118. Imò & in Arbitro compromiſſario, *ibid.* Exceptis cauſis levioribus, in quibus nulla ſcriptura requiritur, *nu.* 119. Vel ſi per confeſſionem partium, aut teſtes, poſſint Acta probari, *n.* 120. Et quid, ſi pars adverſa nihil oppoſuit, nec à ſententia appellavit? *num.* 125.

Probatio quænam prævaleat in concurſu plurium? T. 19. *n.* 73. *& ſeqq.* Probationes quandoque fiunt ab utraque parte, *num.* 73. Si non ſint contrariæ, tunc ſe invicem non enervant, *num.* 74. Probationes contrariæ, quæ? *num.* 75. Ex probationibus contrariis fortior prævalet, & minor habetur pro non facta, *nu.* 76. Probatio clara vincit præſumptivam, *nu.* 77. Et plenior abſorbet, ſeu vincit contrariam minùs plenam, *nu.* 78. Ac ubi probationes omnino ſunt æquales, tunc quælibet probatio levis, etiam minus legitima, quæ ſuperadditur uni parti, facit prævalere probationem iſtius partis, *num.* 79. Datâ omnimoda æqualitate probationum hinc inde ſtantium, tunc probationes contrariæ invicem conquaſſantur, *num.* 80. *& ſeqq.* In æqualitate probationum favetur Reo, ſeu poſſeſſori, *nu.* 82. Exceptis cauſis favorabilibus: & quæ ſint iſtæ? *num.* 83. Probatio per rei veritatem, prævalet probationi per præſumptiones, & conjecturas, *num.* 84. Sic probatio per duos teſtes, præfertur communi opinioni viciniæ, ac uni teſti cum fama, *num.* 85. Et probatio per aſpectum, præfertur atteſtationi juratæ in contrarium, *num.* 86. *& ſeqq.*

Probatio per evidentiam facti, ſeu aſpectum ocularem, eſt omnium optima, *num.* 91. Et hæc nunquam cenſetur excluſa, etiamſi ſtatuto caveatur, non admittendam probationem in contrarium, *nu.* 92. Idem dicendum de exceptionibus ex inſpectione inſtrumenti &c. *n.* 93. Ad impugnandum inſtrumentum non admittitur probatio præſumptiva, *nu.* 90. In pari cauſa prævalet probatio, quæ eſt favorabilior, *n.* 94. Vel cui Lex aſſiſtit, *n.* 95. Probationes in ſpecie, ſemper prævalent probationibus in genere, *nu.* 96. Ex probationibus per teſtes, quæ cenſeatur melior? *n.* 97.

2. Probationes duæ ſemiplenæ, an faciant unam plenam? T. 19. *num.* 98. *& ſeqq.* Sententia affirmativa ſtatuitur, *num.* 99. Dummodo duæ illæ probationes ſemiplenæ tendant ad eundem finem; alias ſecùs, *num.* 100. *&* 101. Solvuntur contraria, *num.* 102. Probatio, cui, & coram quibus facienda ſit? *T.* 19. *num.* 113. Ea eſt facienda Judici, non adverſario, *nu.* 113. Poteſt tamen Judex alium deputare ad recipiendos teſtes, aliaſque probationes, *num.* 114. Probationes ex teſtium depoſitionibus recipi non poſſunt, niſi citato, & præſente, ſi voluerit adverſario, *nu.* 115. Idemque dicendum de probatione per inſtrumentum, & inſpectionem ocularem, *num.* 116.

Probationes à quo ſint faciendæ? T. 19. *num.* 122 *& ſeqq.* Affirmanti incumbit probatio, *num.* 122. Et regulariter Actori, *num.* 123. *& ſeqq.* Regula illa, *Actori incumbit probatio*, patitur plures fallentias, *num.* 125. Ut ſi præſumptio juris ſtet pro Actore, *num.* 126. *&* 127. Si Reus excipiendo aliquid affirmet, quod ab Actore negatur, tunc reo incumbit probatio, *nu.* 128. Secùs quando Reus excipiendo aliquid negat, *num.* 129. Regula illa fallit etiam in Judicibus duplicibus, *nu.* 130 Et in Interdictis duplicibus, *num.* 131. Et quando Reus ultrò in ſe recepit onus probandi, *n.* 132. 133. *& ſeqq.*

2. Probationes an poſſint fieri ante litis conteſtationem? T. 19. *nu.* 142. *& ſeqq.* Regulariter eæ ſunt faciendæ poſt litis conteſtationem, *num.* 142. Exceptis nonnullis caſibus; & quibus? *num.* 144. *& ſeqq.* Probationes elapſo termino ad probandum conceſſo, an poſſint per Judicem admitti alterâ parte invitâ? T. 19. *num.* 171. *& ſeqq.* Loquendo de termino peremptorio per Legem, vel Statutum præfixo ad probandum, nequit id fieri, *nu.* 171. Niſi probato juſto impedimento, *num.* 172. Loquendo autem de termino per hominem præfixo, ſi res adhuc ſit integra, poteſt illud fieri, *nu.* 173. Idque probatur, *num.* 174. Secùs, ſi res non amplius ſit integra, *n.* 175. Cautela pro Advocatis quoad propoſitum, *n.* 176. Solvitur inſtantia, *n.* 177. Reſtitutio in integrum adverſus omiſſam probationem, an & qualiter detur Eccleſiis, vel Minori? *T.* 19. *n.* 171. *& ſeqq.* Vide infrà ꝟ. *Reſtitutio in integrum.* Probationum finis, & effectus, quis? T. 19. *num.* 198. Probationis plenæ, & Judicialis effectus præcipuus, quis? *n.* 190. *&* 192. Semiplenæ probationis non eſt magnus effectus, *n.* 191. Ea tamen non caret omni effectu; & qualem habeat? *n.* 193.

Probatio ſemiplena oritur ex depoſitione teſtium ſingularium, ſingularitate diverſificativâ, T. 20. *num.* 295. Vide infrà ꝟ. *Teſtes ſingulares.* Probationem ſemiplenam facit pro hærede Liber rationum defuncti, qui fuit vir bonus, T. 22. *num.* 206. Non verò plenam, niſi aliis adminiculis adjuvetur, *nu.* 207. Adminicula hujuſmodi quæ ſint? *nu.* 210. *& ſeqq.* Vide ſuprà ꝟ. *Liber rationum.* Probatio per ſcripturas, vel litteras antiquas lapidibus inciſas, an & qualis habeatur? T. 22. *n.* 221. *& ſeqq.*

2. Probatio per teſtes, an ſit validior probatione per inſtrumenta? T. 22. *nu.* 282. *& ſeqq.* Probatio per teſtes, eſt vera & naturalis probatio; per inſtrumenta eſt extraordinaria, & artificialis, *num.* 285. Vide ſuprà ꝟ. *Inſtrumenta quibus modis. Et* ꝟ. *Inſtrumentum publicum valet.*

Probatio per præſumptiones, an ſit vera probatio? *T.* 23. *nu.* 6. *&* 49. Probationis gradum facit præſumptio, juxta quod indicia ſtringunt, *num.* 32. *&* 33. Probatio liquidiſſima eſt præſumptio juris, niſi contraria probatione elidatur, *T.* 23. *num.* 46. 48. *& ſeqq.* An contra eam præſertim quæ eſt præſumptio juris & de Jure, admittatur probatio in contrarium? *num.* 51. 52. *& ſeqq.* Vide ſuprà ꝟ. *Præſumptio.*

Probatio per confeſſionem partis, admittitur etiam contra ſententiam, T. 23. *n.* 55. Referuntur caſus, in quibus non admittitur probatio, benè tamen confeſſio, T. 18. *n.* 14. Confeſſio propriè non eſt probatio, ſed probationis relevatio, *num.* 12. *& ſeqq.* Probatio per evidentiam facti, nunquam cenſetur excluſa, T. 23. *nu.* 57. Probatio privilegiata, quæ? T. 24. *nu.* 151. Sententia lata per probationes privilegiatas, nunquam tranſit in rem judicatam &c. *ibid.* Sententia lata ex probationibus privilegiatis, aut præſumptivis, non tranſit in rem judicatam, *T.* 27. *n.* 133 *&* 134.

Probandum generatim, quid ſit? T. 19. *numer.* 31. *& ſeqq.* Generatim illud eſt probandum, quod eſt deductum in Judicium, & ab altera parte negatum, *num.* 31. Si per teſtes probatur aliud, quàm eſt deductum in Judicium, non valet eorum probatio, *num.* 32. Illud duntaxat eſt probandum, quod probatum prodeſt probanti, *numer.* 33. *& ſeqq.* Quod non eſt veriſimile, an poſſit admitti ad probandum, *num.* 35. Manifeſta, ſeu notoria, ulteriori probatione non indigent, *num.* 37. *& ſeqq.* Negativa, utrùm quandoque probari poſſit, ac debeat? *num.* 43. *& ſeqq.*

R. J. Probatio in judiciis debet eſſe concludens, C. II. R. XLV. *n.* 9.

— incumbit aſſerenti, C. II. R. LVII. *n.* 3.

PROCESSIO.

1. Proceſſiones publicas accedere tenentur Regulares vocati; niſi diſtent per dimidium milliare &c. *T.* 31. *nu.* 128. *&* 129. Controverſias de præcedentia in Proceſſionibus inter Regulares componit Epiſcopus, *n.* 130. Proceſſiones facere ſine licentia Ordinarii, an poſſint Regulares? *n.* 140.

PROCESSUS.

2. Proceſſus ſummarius, in quo conſiſtat? ꝟ. *T.* 1. *nu.* 41. 42. *& ſeqq.* Vide ſuprà ꝟ. *Judicium.*

5. Proceſſus criminalis tripliciter fit, nempe per accuſationem, inquiſitionem, & denuntiationem, *T.* 1. *n.* 3. Solvitur inſtantia, *n.* 4.

Proceſſus criminalis Regularium non requirit ſtrictum ordinem, & apices Juris aliàs concurrentes, *T.* 1. *n.* 313. Eſt enim tantùm Summarius proceſſus, *nu.* 314. Non requirens apices Juris, *num.* 315. Vi illius Prælati Regulares faciliùs privantur officiis, *n.* 316. In illo non communicantur nomina teſtium, *nu.* 317. Poteſt formari juxta ſtatuta, & conſuetudines cujuſvis Ordinis, *num.* 318. Tenentur tamen Regulares in illo obſervare eſſentialia Juris, & quæ ad defenſionem, vel probationem faciunt, *n.* 319. Quænam in ſpecie ſubſtantialiter obſervare debeant Regulares in proceſſu criminali? *num.* 320. Quandonam Reo petenti manifeſtari debeant nomina accuſatoris, & teſtium, *nu.* 325. *& ſeqq.* Si Reus non petit, non eſt neceſſe, manifeſtare eidem nomina teſtium, & accuſatoris, *n.* 330. Etiam juxta practicam criminalem noſtram, *n.* 331. Reſ-

pondetur ad declarationem Ludovici de Ameno, *num.* 332. Pro Ordine noſtro exiſtit ſpecialis Practica criminalis, planè inſignis, Juri communi ferè per totum conformis, *nu.* 333. In eam ſolidè commentatus eſt Ludovicus de Ameno, cujus commentarii magnæ authoritatis ſunt, *n.* 334. Et utilitatis, *n.* 335.

5. Proceſſum criminalem, quemcunque in ſpecie, formandi praxis, ſeu practica inſtructio. Vide *Praxis, ſeu practica inſtructio formandi proceſſum.*

Proceſſum à Judice Eccleſiaſtico factum circa crimen Eccleſiaſticum non poteſt petere, vel examinare Judex Laicus, vel novum inſtituere, ſi traditur ei, *T.* 37. *n.* 49.

PROCURATIO, PROCURATOR, PROCURARE.

1. Procurationes tempore viſitationis præſtari ſolitæ, an pertineant ad Legem Diœceſanam? *T.* 31. *num.* 105. Ad has etiam tenentur Monaſteria viſitata, *ibid.*

1. Procurator datus ad proſequendam electionem, non poteſt proſequi poſtulationem, *T.* 5. *num.* 28. Procurator in electionis negotio an poſſit conſtitui? *T.* 6. *nu.* 181. Et quæ conditiones ad id requirantur? *num.* 182. *& ſeqq.* An ſit neceſſe, ut in Procuratorem eligatur unus de Capitulo? *num.* 185. *&* 189. Procurator in electionis negotio an unus duntaxat conſtitui poſſit? *n.* 184. *& ſeqq.* Quando plures ad eligendum Procuratores fuerunt conſtituti, unius votum tunc valet, *num.* 187. *&* 188. Procurator de Collegio conſtitutus, an alium ſuo nomine & alium nomine mittentis eligere poſſit? *n.* 190. Procuratoris officium eſt vile, privatum, & oneroſum, *T.* 37. *num.* 7. An per Procuratorem poſſit fieri profeſſio fidei? *T.* 1. *n.* 18. *& ſeqq.*

Procurator dicitur ex parte Actoris, Defenſor ex parte Rei, *T.* 38. *num.* 1. Procurator, quid? *nu.* 2. *&* 3. Procuratoris nomen eſt generale, *num.* 4. In propriis rebus nemo dicitur Procurator, *n.* 5. Procurator quomodo differat à negotiorum Geſtore, Tutore, Curatore? *num.* 6. Et ab Advocato? *num.* 7. *& ſeqq.* Procuratoris officium eſt privatum, & vile; & quid in Camera Imperiali? *nu.* 8. Nemo invitus cogitur eſſe Procurator, benè tamen Advocatus, *num.* 9. Ille tenetur actione Mandati; non ſic Advocatus, *num.* 10. Procurator ad lites fit dominus litis poſt ejus conteſtationem, non ſic Advocatus, *num.* 11. De facto plerumque Advocati partium ſimul conſtituuntur harum Procuratores, *num.* 12. Procuratorum diviſio, & diſtinctio, quæ? *nu.* 13. *& ſeqq.* Procuratores ad lites, ſeu judiciales; & Procuratores ad negotia, ſeu extrajudiciales, qui? *nu.* 13. Et quomodo differant? *nu.* 14. *&* 15. Procurator generalis, & ſpecialis, quis? *num.* 16. Procurator ſimpliciter ad lites conſtitutus, cenſetur generalis, *ibid.* Procurator generalis adjectâ clauſulâ, *cum libera*, & generalis ſimpliciter quis? *num.* 17. Et quæ poteſtas utriuſque, *nu.* 18. *&* 19. Procurator *cum libera*, an poſſit donare? *num.* 18. Procurator in rem alienam, & Procurator in rem ſuam quis? *num.* 20. Iſte ſolum impropriè dicitur Procurator, *num.* 20. Procurator verus, & falſus, quis, *n.* 22. Procuratores ſimpliciter conſtituti, & Procuratores in ſolidum conſtituti, qui? *nu.* 23. *&* 24. Procurator an, & quomodo differat à ſyndico? *T.* 39. *n.* 3. *&* 4.

1. Procuratorem conſtituere quilibet poteſt, qui non reperitur prohibitus, *T.* 38. *nu.* 25. Idque exemplificatur, *nu.* 26. Procuratorem conſtituere nequit Pupillus, vel Minor ſine Tutoris, vel Curatoris authoritate, *nu.* 27. *&* 28. Filiusfamilias captus ab hoſtibus &c. an conſtituat Procuratorem? *num.* 29. Excommunicati an poſſint conſtituere Procuratorem? *nu.* 30. *& ſeqq.* Procurator judicialis, an, & quando poſſit conſtituere, ſeu ſubſtituere alium Procuratorem? *nu.* 33. *& ſeqq.* Procurator quando fiat dominus litis? *cit. T.* 38. 36. *& n.* 109. Præſertim in cauſis, ubi ſummariè, ac de plano conceditur? *num.* 37. Procurator extrajudicialis poteſt alium liberè deputare, *nu.* 38. Demptis certis caſibus, *nu.* 39. 40. *&* 41.

1. Procurator quis poſſit, vel non poſſit conſtitui? *T.* 38. *num.* 42. *& ſeqq.* Plures ſunt perſonæ, quæ per Canones, vel Leges prohibentur conſtitui Procuratores, *num.* 47. *& ſeqq.* Ut Religioſi ſine licentia Prælati, *num.* 48. Et infames, ſaltem ſecundum Canones, *num.* 49. *&* 50. Impuberes, ac Minores ſeptemdecim annis, *nu.* 51. Fœminæ exceptis certis caſibus, *nu.* 52. Milites, *nu.* 53. Abſentes Reipublicæ causâ, & inviti &c. *nu.* 54. Potentiores alienarum litium Redemptores, Perſonæ illuſtres &c. *nu.* 55. Procurator debet conſtitui certus; aliàs non valet talis conſtitutio, *num.* 56. Idque variè probatur, *num.* 57. Valet tamen poteſtas data Procuratori de ſubſtituendo alio, nullâ certâ perſonâ expreſsâ, *n.* 58.

Procurator in quibus cauſis poſſit, vel non poſſit intervenire? *T.* 38. *nu.* 51. *& ſeqq.* Poteſt is intervenire in omnibus cauſis, ubi hoc non reperitur prohibitum, *num.* 59. Specialiter in cauſis civilibus, tum temporalibus, tum ſpiritualibus, *n.* 60. *&* 61. Non tamen in cauſis criminalibus criminaliter motis, *n.* 62. *& ſeq.* Saltem quando venit imponenda pœna capitalis, vel alia pœna major relegatione, *num.* 63. Quod limitatur, *num.* 64. Ubi ſolum eſt imponenda relegatio, vel alia pœna minor, tunc etiam in criminalibus admittitur Procurator, *n.* 62. *&* 65. Procurator an admittatur, quando vir accuſat uxorem de crimine adulterii? *num.* 64. In contrahendo matrimonio, an de facto, & qua ratione, poſſit intervenire Procurator? *num.* 67. *& ſeq.* Procurator ad contrahendum matrimonium datus, non poteſt alium ſubſtituere, *num.* 70. Nec validè contrahit poſt Mandatum revocatum, licet ignoret revocationem, *n.* 71.

1. Procuratori incumbit probare, ſe eſſe talem, alioquin poteſt puniri, *T.* 38. *num.* 76. Quid, ſi Dominus ſcivit, Procuratorem ſuo nomine agere, & non contradixit? *nu.* 77. Vel ſi Dominus cuipiam tradidit inſtrumenta, ſeu Jura ſua? *n.* 78. In Procuratore an requiratur ſpeciale mandatum? *nu.* 79. *& ſeqq.* Quid, ſi dubitetur de mandato Procuratoris ad agendum, vel ejus validitate? *n.* 84. Aut certum ſit, quòd quis non habeat mandatum? *nu.* 85. Mandatum Generale Procuratori datum, quam poteſtatem ei tribuat? *num.* 86. *& ſeqq.* Procurator ſimpliciter conſtitutus ad agendum, intelligitur etiam datus ad defendendum, ſeu reſpondendum, *n.* 88. *&* 89. Solvitur inſtantia, *num.* 90. Vide ſuprà ℣. *Mandatum procuratorium.*

Procurator generaliter conſtitutus ad omnia, etiamſi mandatum exigant ſpeciale, quid poſſit? *T.* 38. *nu.* 91. *& ſeqq.* Si aliqua eorum ſunt expreſſa, poteſt Procurator exequi etiam cætera, *nu.* 92. Dummodo non ſint graviora expreſſis; idque exemplificatur, *nu.* 93. *&* 94. Referuntur plures caſus, in quibus Procurator procedere nequit, abſque ſpeciali mandato, *num.* 93. *&* 95. *ac ſeqq.* Sic requiritur ſpeciale mandatum in matrimonio contrahendo, licèt non in aliis cauſis matrimonialibus, *num.* 96. Requiritur etiam ſpeciale mandatum, ut Procurator poſſit opponere crimen, ſeu defectum contra perſonam Electi, ſeu Proviſi de Beneficio, *n.* 93. *&* 97. Item ad appellandum contra electionem, poſtulationem, ſeu proviſionem alicujus, *num.* 97. Item ad præſtandum juramentum calumniæ, & de veritate dicenda, *num.* 98. Item in deferendo juramento ad deciſionem litis, *n.* 99. In tranſigendo, ac paciſcendo de rebus Domini ſui, *num.* 100. In compromiſſo per ipſum ineundo, *n.* 101. In impetratione Reſcripti ad lites, *n.* 102. Ac in petendo reſtitutionem in integrum, *n.* 103. *&* 104.

1. Procurator non præjudicat Domino, ſi extra fines mandati quid egerit, *T.* 38. *n.* 107. Aliàs ratum eſt, quod ab eo agitur vi mandati, *nu.* 106. Procurator acquirit ſibi actiones &c. *n.* 108. Fitque poſt litem conteſtatam Dominus litis, & cur? *num.* 109. Procurator, an teneatur de leviſſima culpa? *n.* 112. Quas expenſas repetat à Domino? *nu.* 113. *&* 114. Verba ſententiæ condemnatoriæ, an ſint concipienda in perſonam Procuratoris præſentis, vel Domini abſentis? *n.* 115. *&* 116. *ac ſeq.* Procuratoris negligentia, vel dolus, utrùm noceat Domino? *num.* 119. *&* 120. *ac ſeq.* An etiam confeſſio, aut error Procuratoris noceat Domino? *nu.* 125. *&* 127. Contra Procuratorem negligentem, aut doloſum, competit Domino actio Mandati directa, *nu.* 128. Et ſi Procurator non eſt ſolvendo, conceditur reſtitutio in integrum Domino petenti, *n.* 129.

Procuratoris officium quinque potiſſimùm modis finitur; quibus? *T.* 38. *n.* 130. *& ſeqq.* Procurator ſuccumbens tenetur appellare, vel Domino denuntiare, *n.* 131. Per mortem Domini, an & quando finiatur officium Procuratoris, *nu.* 132. 133. *&* 134. Procurator tum Judicialis, tum extrajudicialis, re integrâ liberè à Domino revocatur: ſecus re non integrâ, niſi ſubſit cauſa, *n.* 136. *&* 137. *ac ſeqq.* Res integra, quamdiu dicatur? *n.* 138. Cauſæ juſtæ revocandi Procuratorem re non integrâ, quæ? *nu.* 139. Procurator poteſt revocari dupliciter, expreſsè & tacitè, *nu.* 140. *& ſeqq.* Prior Procurator an revocetur per conſtitutionem ſecundi? *n.* 141. Ac per hoc, quòd Dominus ſuperveniens ipſemet cauſam tractet? *nu.* 142. Renunciatione, ſeu mutuo conſenſu Domini & Procuratoris, ceſſat hujus officium, *num.* 143. Invito Domino nequit Procurator poſt ſuſceptum mandatum ſuo officio renuntiare, *num.* 144. Niſi ſubſit juſta cauſa, *num.* 145. Atque Judicis authoritas accedat, *n.* 146.

1. Procuratoris falſi exceptio poteſt ſemper objici, ac per hanc ejus geſta redduntur invalida, *T.* 38. *nu.* 147. *&* 148. Secùs, ſi nemo contra ejus geſta excipiat, *n.* 149. *& ſeqq.* Ratihabitio confirmat judicium agitatum cum falſo Procuratore, *num.* 150. Dummodò hic aliundè non fuerit inhabilis ad tale officium, *num.* 151. *&* 152. Dominus appellans à ſententia per falſum Procuratorem reportata, cenſetur eam rati habere, *n.* 153. Dominus poteſt ratificare proceſſum ac ſententiam per falſum Procuratorem in ſui favorem obtentam, ſi antea pars adverſa non exceperit, *num.* 154. Solvitur inſtantia contra hoc, *num.* 155. Geſta per Procuratorem revocatum regulariter valent, ſi revocatio eidem nondum fuit intimata, *n.* 156. Idemque dicendum de mandante maleficium, v. g. percuſſionem Clerici, in ordine ad incurrendam excommunicationem, *n.* 157. Fallit iſtud in Procuratore ad contrahendum Matrimonium, *n.* 158. Et in nonnullis aliis caſibus, *nu.* 159. *&* 160. Procuratoris revocatio, ut habeat effectum ad inducendam nullitatem geſtorum per ipſum, quibus ſit intimanda? *n.* 161. *& ſeqq.* Quid ſi Procurator inquiſitus celet revocationem ſui mandati? *num.* 167. Procuratoris conſtitutio, ſi fiat ex gravi metu, an valeat? *T.* 40. *n.* 74.

2. Procurator invitus poſt litem conteſtatam revocari nequit, &c. *T.* 5. *n.* 34. Per Procuratorem, an & qualiter poſſit præſtari juramentum calumniæ? *T.* 7. *nu.* 35. *& ſeqq.* Procurator jurans in animam Principalis, vel in animam ſuam, quomodo debeat verba concipere? *n.* 37. Ad illud requiritur mandatum ſpeciale Principalis jurandi in tali cauſa, *num.* 38. Dummodò Principalis non longè ſit abſens, putà, ultra mare, *n.* 39. Procurator ejuſmodi duplex juramentum calumniæ deponere debet; & quale? *n.* 40. Explicatur ſententia aſſerentium, poſſe juramentum calumniæ præſtari per Procuratorem, habentem generale duntaxat mandatum, *num.* 41. Procurator novus ab altero conſtitutus, etiam tenetur jurare de Calumnia, *n.* 42. Procuratoris confeſſio, utrumque præjudicet Domino? *T.* 18. *num.* 90. *& ſeqq.* Confeſſio Procuratoris an poſſit revocari? *num.* 93. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Confeſſio.* Procurator poteſt facere poſitiones, quando ad hoc habet ſpeciale mandatum: aliàs non, *T.* 18. *nu.* 220. Utrumque ad hoc ex parte Procuratoris requiratur mandatum ſpecialiſſimum? *n.* 221. Procurator non poteſt eſſe teſtis in cauſa, in qua procurator fuit, *T.* 20. *num.* 189. Procurator, contra quem fertur ſententia, debet appellare &c. *T.* 28. *n.* 161. Aliàs nocet Domino ſuo, *n.* 162.

3. Procuratio Eccleſiaſtica quid? *T.* 39. *n.* 49. Tenentur ad eam omnes Eccleſiæ ac Monaſteria Viſitationi ſubjecta, *n.* 50. Exceptis Oratoriis privatis, *nu.* 51. Et Eccleſiis pauperibus, *n.* 53. Atque Civitatis, ubi Epiſcopus ſedem habet, *n.* 54. Hoſpitalia, & alia loca pia pro pauperibus erecta non tenentur ad procurationem, *n.* 55. Procuratio quænam comprehendat? *num.* 56. Debetur tantùm moderata, *n.* 57. Licitum eſt loco Procurationis pecuniam accipere, *n.* 59. *& ſeqq.* Intuitu Procurationis nullus poteſt munus, etiam gratis oblatum accipere, *nu.* 61. Procuratio an & quomodo tolli poſſit conſuetudine? *n.* 62. *& ſeq.*

5. Procurare votum pro ſe, vel pro tertio an, & quomodo, præſertim Legati Principum valeant abſque ſimonia? *T.* 3. *n.* 140.

R. J. Procurator indebitum ſolvens, ſibi imputet, C. II. R. LXXXVI. *n.* 5.

Procurator, re adhuc integra, poteſt mutari, C. II. R. XXXIII.

Procurator, per inſtitutionem alterius tacitè cenſetur revocatus, C. II. R. LII. *n.* 10.

Procuratoris officium de jure non reputatur honorificum, C. II. R. LXXXVII. *n.* 8.

Procuratoris uſus perquam neceſſarius eſt, C. II. R. LXVIII. *n.* 3. V. etiam verbo *Alius.*

PRODESSE.

R. J. Prodeſſe quod alicui prodeſt, & alteri non nocet, non prohibetur, C. II. R. LVI. *n.* 8.

PRODITORIUM.

3. Proditorium Homicidium. Vide *Homicidium Proditorium.*

PRODUCTIO.

2. Productio teſtium, quando, & qualiter fieri debeat? *T.* 20. *n.* 412. *& ſeqq.* Ea regulariter fieri debet citatâ parte adverſâ, *n.* 418. *& ſeqq.* Fallit in certis caſibus, *n.* 422. *& ſeqq.* Excommunicari poteſt, qui impedire præſumit productionem teſtium, *nu.* 431. 432. *&* 434. Judex ex officio providere debet, ne impediatur productio teſtium, *n.* 432. Quid agendum, ſi teſtes producendi, alienæ ſint juriſdictionis? *n.* 433. *& ſeqq.* Debet tunc citatio eorum expediri per litteras *Mutui Compaſsûs*, *ibid.* His non indiget Epiſcopus in cauſis Eccleſiaſticis, citans teſtes Laicos ſuæ Diœceſis; & cur? *num.* 434. Quòd ſi teſtes perſonaliter venire nequeant, concedenda eſt alteri Judici *Remiſſoria*, *n.* 435. Vide infrà ℣. *Remiſſoria.* Teſtes è longinquo cujus ſumptibus ſint producendi?

ducendi? T. 20. *num.* 438. *& ſeqq.* Vide infrà, ℣. *Teſtes quando.*

2. Productiones teſtium regulariter ſolùm tres fieri poſſunt: quarta verò nonniſi cum ſolemnitate Legali admittitur, T. 20. *nu.* 445. Solemnitas iſta Legalis declaratur, *n.* 447. *& ſeqq.* An per ly *Productionem*, oporteat hic intelligere *Dilationem*? *nu.* 450. Si quarta productio teſtium fuerit conceſſa ſine ſolemnitate Legali, nemine contradicente, valent atteſtationes, *nu.* 451. Secùs, ſi fuerit contradictum, & appellatum, *n.* 452. Teſtes ſemel producti, an iterùm in eadem cauſa produci valeant? *n.* 453. *& ſeqq.* Poſt publicationem atteſtationum, & didicita teſtificata, nequit pars ſuper eiſdem articulis reproducere priores teſtes, nec alios producere; & cur? *n.* 457. Etiamſi didiciſſet teſtificata ſtatim poſt primam, vel ſecundam productionem teſtium, *n.* 458. Demptis certis caſibus, *n.* 459. In cauſa appellationis, an poſt didicita teſtificata poſſint priores, vel novi teſtes produci? *n.* 460.

Productio Inſtrumentorum, quid? T. 22. *n.* 229. Et quando fieri poſſit? *ibid.* Vide ſuprà ℣. *Inſtrumentorum productio.*

PROFESSIO.

1. Profeſſio Fidei, à quibus fieri debeat? T. 1. *n.* 152. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Fidei profeſſio.* Profeſſio Religioſa, & metu injuſtè incuſſo emiſſa, ipſo jure eſt irrita, T. 40. *n.* 57. Adverſus profeſſionem Religioſam minor nunquam reſtituitur, T. 41. *n.* 89. Benè tamen, ut ſi allegaverit nullitatem ejus, poſt quinquennium poſſit audiri, *n.* 90. Reſtitutio hæc adverſus lapſum quinquennii, à ſolo Papa poteſt concedi, *n.* 91. Solvitur inſtantia, *n.* 92.

3. Profeſſio Religioſa quid? T. 31. *n.* 157. Alia eſt expreſſa, alia tacita, *nu.* 158. Ad valorem Profeſſionis requiritur ætas annorum ſexdecim, *nu.* 159. Annus probationis integer, *num.* 160. Item ut fiat ſine metu gravi incuſſo, *nu.* 161. Adducuntur ea, quæ gravem metum cauſant, *n.* 162. An & quando inter illa cenſeatur metus reverentialis, *nu.* 164. *& ſeqq.* Ad valorem inſuper requiritur acceptatio habentis poteſtatem recipiendi ad Profeſſionem, *n.* 167. Poteſtas hæc cui competat? *n.* 168. *& ſeqq.* Ratihabitio ſubſequens quando locum habeat? *n.* 170. Ad Profeſſionem expreſſam non requiritur certa verborum forma, *n.* 171. Poteſt fieri etiam ſcriptis, & ſignis, *n.* 172. Etiam per Procuratorem, *n.* 174. Ac ſub conditione: Et quomodo? *n.* 175. Profeſſio & nomen Profitentis debent annotari, *n.* 173. Profeſſio ex juſta cauſa differri poteſt ultra annum, *n.* 181. Et in articulo mortis ante finitum annum fieri, *n.* 182. Quæ tamen Novitium revaleſcentem non obligat: Parit ei nihilominus Indulgentias plenarias, & alias gratias, *n.* 183.

3. Profeſſio tacita quid? T. 31. *n.* 158. Quomodo olim fiebat? *n.* 177. Inducitur etiamnum poſt Concilium Tridentinum, *nu.* 178. *& ſeq.* Ut tamen conſiſtat, requirit certas conditiones, *n.* 180.

Profeſſio Monialium licitè fieri non poteſt ante examen Epiſcopi, T. 31. *n.* 184. Facta tamen ſubſiſtit, *num.* 185.

Profeſſionis Religioſæ effectus, T. 31. *nu.* 186. *& ſeq.* Profeſſio eſt vinculum indiſſolubile, *n.* 186. Tollit omnes pœnas peccatorum, & dat Indulgentias plenarias, *n.* 187. Extinguit omnia vota antea facta, *n.* 188. Auffert Irregularitatem ex natalibus, *num.* 189. Dirimit ſponſalia, & Matrimonium ratum, *n.* 190. Liberat à patria poteſtate in odioſis, *n.* 191. Inhabilem ad actus temporales reddit habilem, *nu.* 192. Impedit exhæreditationem, *n.* 193.

Profeſſio Religioſa invalida quando, & quomodo impugnari & contra eam reclamari valeat? T. 31. *n.* 194. *& ſeqq.* Ad reclamandum contra Profeſſionem requiruntur certæ conditiones, & quæ? Reclamatio debet fieri intra quinquennium, *nu.* 200. Poſt quinquennium quando, & quomodo quis audiatur? *num.* 204.

3. Profeſſio invalida an & quomodo ratificari poſſit ac debeat? T. 31. *n.* 205. *& ſeqq.* Qui certò ſcit, ſe nulliter profeſſum eſſe, & probare non poteſt, nec auditur, non tenetur Profeſſionem ratificare, ſed in occulto diſcedere & dimitti poteſt, *nu.* 205. Nudè aſſerenti, etiam juranti non creditur, niſi circumſtantiæ fidem mereantur, *n.* 207. Nulliter Profeſſo, ſi abſque ſcandalo diſcedere nequit, quid faciendum? *n.* 208. *& ſeq.* Poteſt interea percipere alimenta, & ferre ſuffragia, *n.* 210. Nulliter Profeſſus, ſi Profeſſionem ratificare non vult, tenetur diſcedere, quam primùm ſine ſcandalo poteſt, *n.* 211. Quid faciendum dubitanti an validè profeſſus ſit? *n.* 212. Profeſſio ratificari poteſt tacitè & expreſsè, *n.* 213. Ad valorem ratificationis requiritur, quòd ratificans ſciat priorem Profeſſionem eſſe nullam, *n.* 215. *& ſeq.* Conſenſus novus Religionis ad ratificationem non requiritur, ſi Profeſſio ſolummodo fuit nulla ex defectu conſensûs in Profitente, *n.* 217. *& ſeqq.* Neque requiritur, ſi ex alia cauſa fuit nulla, *n.* 219. *& ſeqq.* Doctrina practica pro ratificantibus Profeſſionem, *n.* 224. *& ſeqq.*

Profeſſio quæ fit finito anno, cui tantùm hora deeſt, invalida eſt, T. 31. *n.* 98.

4. Profeſſio Religioſa an, & quando ſolvat ſponſalia? T. 1. *n.* 223. *& ſeqq.* Dirimit Matrimonium contrahendum & contractum nondum conſummatum, T. 6. *num.* 23.

R. J. Profeſſio. Vide *Religioſa.*

PROFESSOR.

5. Profeſſores Theologiæ, & Juris quibus gaudeant privilegiis, præſertim circa perceptionem fructuum Beneficii, etiam dum abſunt? T. 5. *n.* 14. *& ſeqq.* An, & quomodo pro licentia docendi, vel ipſa Lectione, aut Profeſſura aliquid temporale accipere poſſint? T. 18. *& ſeqq.*

R. J. Profeſſores fiunt nobiles docendo 20. annis, C. II. R. LXI. *n.* 5.

PROHIBITIO, PROHIBITUM, PROHIBERE.

1. *Prohibitum intelligitur, quod non reperitur conceſſum*, declaratur, T. 3. *n.* 33. *&* 34. Prohibitorium Edictum, quod? *n.* 35.

R. J. Prohibitio, ſi quid prohibetur, prohibentur omnia ſequentia ex illo, non verò media ad illud, C. II. R. XXXIX. *n.* 2.

— multa prohibentur fieri quæ facta tenent, *ib. n.* 3.

— quod unâ viâ prohibetur alicui ad id non debet alia via admitti, C. II. R. LXXXIV. *n.* 3.

Prohibere quis dicatur, C. II. R. LVI. *n.* 2.

Prohiberi poteſt aliquid abſolutè, vel quoad modum, C. II. R. LXXXIV. *n.* 2.

Prohibita de jure in favorem tertii ſervanda ſunt, ſi juramento firmentur, C. II. R. LVIII. *n.* 4.

PROLES.

3. Proles à quo parentum nutrienda? T. 33. *n.* 6.

PROMISSIO, PROMISSUM.

3. Promiſſio Beneficii non vacantis. Vide *Conceſſio, ac Promiſſio Beneficii non vacantis.*

4. Promiſſio ad ſponſalia qualis requiratur, & ſufficiat, præſertim quoad fictionem? T. 1. *n.* 5. *& ſeqq.*

Promiſſio illicitorum nullam inducit obligationem, T. 1. *n.* 19.

R. J. Promiſſa ſervare humano commercio omnino congruum eſt, C. II. R. XXI. *n.* 7.

— in malis promiſſis fides non eſt ſervanda: & quænam mala promiſſa dicantur, C. II. R. LXIX. *num.* 2. 6. *&c.*

R. J. Promiſſum etiam juratum, non obligat, ſi pars altera fidem, ſeu conditionem, non ſervet, C. II. R. LXXV. *num.* 6.

PROMULGATIO.

1. Promulgatio legum requiritur ad earum obligationem, T. 2. *num.* 105. *& ſeqq.* Sive ea fiat voce Præconis, ſive per ſcripturam, *nu.* 106. Solvuntur objectiones notabiles, *num.* 107. *& ſeq.* Qualis promulgatio requiratur ad rationem legis? *nu.* 110. *& ſeqq.* Leges Imperiales debent promulgari in cujuslibet Provinciæ Metropoli, *numer.* 111. Neque obligant, niſi poſt lapſum duorum menſium, *ibid.* Fallit hoc in Statutis inferiorum Principum, vel Civitatum, *num.* 112. *&* 113. Aut quando in lege aliud tempus eſt expreſſum, *num.* 114. Lex, ſive Conſtitutio Pontificia Romæ promulgata, an obliget pro toto Mundo abſque alia promulgatione in Provinciis, vel Diœceſibus? *nu.* 117. *& ſeqq.* Refertur ſententia affirmativa unà cum ſuis fundamentis, *num.* 118. *& ſeqq.* Sententia negativa tenetur à pluribus Authoribus, *num.* 125. Hujuſque rationes, *num.* 126. *& ſeqq.* Quid in praxi attendendum? *num.* 132. *& ſeqq.* Promulgari an debeat interpretatio authentica legis, ut obliget? T. 2. *num.* 373. *& ſeqq.*

3. Promulgatio Legis Romæ facta ſufficit ad obligandum ubique, T. 49. *num.* 86. *& ſeq.*

PROPINQUITAS.

4. Propinquitas gradûs neceſſariò eſt exprimenda in ſupplicatione pro diſpenſatione, ſi Oratores inæqualiter diſtant, A. *num.* 166. *& ſeqq.* Probatur ex Bulla Pii V. & aliis fundamentis, *n.* 168. *& ſeqq.*

PROPRIETARIUS, PROPRIETAS.

2. Proprietas plena, quæ? T. 12. *nu.* 22. Proprietas quomodo differat à poſſeſſione? *num.* 27. *& ſeqq.* Nihil habet commune cum poſſeſſione, *num.* 28. 29. *&* 251. Vide ſuprà ℣. *Poſſeſſio.* Sententia lata ſuper proprietàte rei, abſorbet ſententiam ſuper poſſeſſione latam pro adverſario, T. 12. *num.* 37. Proprietas & Dominium, important propemodùm idem, *numer.* 31. Niſi quod Dominium ſit terminus magis amplus, *num.* 32. Proprietatis effectus, eſt poſſeſſio, *num.* 36. *& ſeqq.* Ob notorium defectum proprietatis, ſpoliatus non reſtituitur; & qualiter hoc intelligendum? T. 13. *nu.* 76. 77. *& ſeqq.*

3. Proprietarius in Religione quando quis ſit? T. 35. *n.* 19. Proprietarii pœnæ quæ? *num.* 21. *& ſeq.*

PROROGATIO.

2. Prorogatio Juriſdictionis, quid? T. 2. *num.* 122. Et qualiter fiat? *num.* 123. Fit quatuor præcipuè modis, videlicet de perſona ad perſonam, *num.* 124. *&* 125. De re ad rem, *num.* 126. De tempore ad tempus, *num.* 127. Et de loco ad locum, *num.* 128. Ad prorogationem juriſdictionis requiruntur quatuor conditiones; & quæ? *num.* 129. *& ſeqq.* Juriſdictio delegata poteſt prorogari quoad accidentalia, *num.* 134. An Clerici poſſint in ſe prorogare juriſdictionem Judicis non ſui? *num.* 139. *& ſeqq.* Etiam Laici? *num.* 140. Prorogatio Juriſdictionis hodie in utroque Foro raró admittitur, *num.* 142.

5. Prorogatio termini Reo, vel Advocato petenti concedi debet, T. 1. *num.* 449.

PROTESTATIO.

1. Proteſtatio contraria facto non relevat, T. 1. *nu.* 218. *&* 219. Proteſtatio contraria facto, quæ? *n.* 218. Proteſtatio Auctoris, ſcripta ſua judicio Eccleſiæ ſubmittentis, utiliter libris apponitur, *num.* 215. Alia proteſtatio Auctorum ſcribentium de Vita & Miraculis nondum Beatificatorum, *num.* 216. *&* 217.

2. Proteſtatio contraria facto, non relevat, T. 5. *nu.* 11. *&* 12. Proteſtatio non conteſtandi litem, quando locum habeat? *num.* 13. Vide ſuprà ℣. *Litis conteſtatio.*

5. Proteſtatio contra pœnam ſanguinis an & quando fieri poſſit, ac debeat ad evitandam Irregularitatem in accuſatione criminali, T. 12. *num.* 76. *& num.* 82.

PROTOCOLLUM.

2. Protocollum, quid? T. 22. *nu.* 34. Dicitur etiam Liber, in quo originalis ſcriptura inſtrumentorum continetur, *num.* 35. Protocollo, ſi omnia requiſita habeat, plena fides adhibetur, *nu.* 36. Adeò, ut in dubio magis ſit ſtandum Protocollo, quàm Inſtrumento inde deſumpto, *num.* 37. *&* 38. Ad Protocollum, ut plenè probet, quæ requirantur? T. 22. *num.* 38. *& ſeqq.* Protocollum, ut plenè probet, quæ requirantur? T. 22. *num.* 38. *& ſeqq.* Notarius Protocollum conficiens, debet eſſe rogatus à partibus, ac per ſe audire negotium &c. *nu.* 39. In Protocollo debent geſta clarè eſſe deſcripta, *nu.* 40. Ad illud requiruntur omnia, quæ debent intervenire in publico Inſtrumento, *num.* 41. Protocollum an debeat publicari, ſeu prælegi partibus? *num.* 42. *& ſeq.* Protocollum Notarii, cui aliqua ex requiſitis deſunt, adhuc ſemiplenam facit probationem, *num.* 44. Utrum unus Notarius poſſit in publicam formam redigere Inſtrumentum juxta notas in Protocollo alterius repertas? *num.* 45. 46. *& ſeqq.* Notarius Protocollum penes ſe habere debet, *n.* 53. Protocollum, Nota, & Abbreviatura, idem ſunt, *num.* 56. Ex ſchedulis penes Notarium defunctum repertis, quando poſſit confici publicum Inſtrumentum? *num.* 57. 58. *&* 40.

PROVINCIA.

1. Provincia, quæ dicatur ſecundum Canones? P. *n.* 197. Et quæ ſecundum Leges? *ibid.*

2. Provinciæ nomine, quid intelligatur? T. 26. *num.* 152. Præſentes, & abſentes dicuntur, qui in eadem, vel diverſis Provinciis habitant, *num.* 151. *& ſeqq.*

PROVISIO.

1. Proviſio, & Collatio Beneficii, an idem ſint? T. 3. *num.* 97. & T. 6. *num.* 16. Proviſio eſt nomen ſatis latum, comprehendens ſub ſe omnes modos providendi Eccleſiis, *cit.* T. 6. *num.* 16. An, & quando ſub ſe comprehendat electionem? *n.* 17.

3. Proviſio Beneficii quid? T. 5. *num.* 125.

PROVOCATIO.

2. Provocatio eſt quid generalius appellatione, T. 28. *num.* 10.

PUBES.

2. Pubes minor viginti annis, non poteſt eſſe teſtis in cauſis criminalibus; benè tamen in civilibus, T. 20. *num.* 80. Niſi hæ fuerint arduæ, magnique præjudicii, *num.* 81. Aut cauſæ criminales ſint difficilis probationis &c. *num.* 82. Pubes major viginti annis, non repellitur à teſtimonio etiam in cauſis criminalibus, *n.* 83.
4. Puberes & impuberes qui? T. 2. *num.* 2.

PUBLICUS.

3. Publicus Latro quis ſit? & quando careat Aſylo? T. 49. *n.* 90. *& ſeqq.*
4. Publicæ honeſtatis impedimentum quid ſit? T. 4. *num.* 10. Oritur ex ſponſalibus de futuro, & Matrimonio rato, *num.* 11. De Jure antiquo dirimebat uſque ad quartum gradum, *nu.* 12. Jure novo autem ex ſponſalibus de futuro validis ultra primum gradum ſe non extendit, *nu.* 13. Ex invalidis nullatenus conſurgit, *ibid.* Proveniens ex Matrimonio rato dirimit uſque ad quartum gradum, *numer.* 14. Ex ſponſalibus de futuro ortum valet, etſi ſponſalia poſteà ſolvantur ex aliqua cauſa, *nu.* 15. Vel mutuo conſenſu, *num.* 16. Probatur ex declaratione Cardinalium, *num.* 17. Solvitur objectio, *num.* 18. Ex ſponſalibus gravi metu injuſtè incuſſo initis non oritur, *num.* 19.

Publicæ honeſtatis impedimentum Papa ex quavis cauſa à quovis per diſpenſationem tollere ſolet, A. *nu.* 135. Ut ritè diſpenſetur, quænam exprimi debeant? *num.* 199.

5. Publicum quid, & quotuplex? T. 1. *n.* 243.

Publica crimina publicè puniri debent, T. 1. *n.* 65.

Publica & privata crimina in Ordine noſtro quæ? T. 1. *num.* 117.

PUBLICATIO.

1. Publicatio ſcrutinii, quæ? T. 6. *num.* 285. Et quomodo fiat? *num.* 286. Publicatio electionis communis, ſeu capitularis, quæ? *num.* 287. Quibuſque verbis fieri ſoleat? *num.* 288. Publicatio legum. Vide ſuprà ℣. *Promulgatio legum.* Publicatio reſignationis Beneficiorum qualiter ſit facienda? T. 9. *nu.* 127. *& ſeqq.* Vide infrà ℣. *Renunciationes Beneficiorum.*
2. Publicatio atteſtationum, quid, & qualiter fiat? T. 19. *n.* 148. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Atteſtationum publicatio.*

PUER.

5. Puerorum delicta non ſubjacent pœnæ Criminali, ſi adhuc ſunt infantes, T. 23. *num.* 1. Vel infantiæ proximi, *nu.* 2. Benè verò pubertati proximi, ita tamen, ut à pœna capitali ſint immunes, *num.* 3. Niſi crimen prorſus enorme committant, *num.* 4. Minores ordinariâ pœnâ affici poſſunt, regulariter tamen mitiùs puniuntur, *n.* 5. Ob peccata omiſſionis nullam criminalem pœnam incurrunt Minores, niſi ex dolo delinquant, *n.* 5.

PUPILLUS.

1. Pupillus ſine Tutoris authoritate meliorem ſuam conditionem facere poteſt, non deteriorem, T. 2. *num.* 316.
2. Pupillus abſque Tutoris authoritate, non habet legitimam perſonam ſtandi in Judicio, T. 1. *nu.* 154. *& ſeqq.* Quid, ſi Pupillus ſine interventu Tutoris agere tentavit, & ſententia pro ipſo, vel contra ipſum lata eſt? *num.* 162. Pupilli regulariter excluduntur à ferendo teſtimonio in quacunque cauſa, T. 20. *numer.* 72. Ac etiam in Teſtamentis, *num.* 73. Contra ætatem pupillarem non currit præſcriptio, T. 26. *numer.* 44. Res pupillaris præſcribi non poteſt, *ibid.* Vide ſuprà ℣. *Miſerabiles perſonæ.*
3. Pupillus non poteſt repudiare Legatum, T. 10. *num.* 44.

R. J. Pupillus contrahens ſine authoritate Tutoris cum majori non obligatur, C. II. R. XII. *num.* 8. R. LXXV. *n.* 12.

— non poteſt adire ſine tutore hæreditatem etiam pinguem, C. II. R. LXI. *n.* 6.

— cum Pupillo contrahens ex ignorantia facti, quomodo excuſetur? C. II. R. LXXXII. *n.* 5.

PURGATIO.

2. Purgatio Canonica, qualiter fieri debeat? T. 19. *num.* 134. Si plenè probatur Reum deliquiſſe, non auditur is volens probare, ſe non deliquiſſe, mediante purgatione canonicâ, *ibid.* In purgatione canonicâ plures requiruntur teſtes, quàm duo; & cur? T. 20. *n.* 241. In purgatione canonicâ admittuntur teſtes de credulitate, T. 20. *n.* 353.
5. Purgatio Canonica quid ſit, & quomodo fieri debeat? T. 34. *n.* 31. *& ſeqq.* Olim fiebat per juramentum ad ſepulchra, vel Reliquias ſanctorum, *num.* 2. Vel per ſumptionem Euchariſtiæ, *num.* 3. Hodiè verò fit per juramentum purgandi, *num.* 4. Et quorundam Compurgatorum, ita ut ille de veritate, hi verò de credulitate jurent, *n.* 5. Peregrino creditur ſine Compurgatore, *num.* 6. Purgatio Canonica nonniſi à competenti Judice indici poteſt, *n.* 7. Ad quam indicendam requiritur, ut quis de crimine ſit diffamatus, & ſuſpectus, *nu.* 8. Et fama ortum non habeat à malevolis, *num.* 10. Ac crimen, vel innocentia aliter probari non poſſit, *num.* 11. Ipſumque crimen non ſit notorium, *num.* 12. Et diffamata perſona ſit aliàs fide digna, *num.* 13. Poteſt indici purgatio Canonica, vel ex officio, vel ad inſtantiam partis, *num.* 14. Non ſolùm ſuper crimine, ſed etiam ſuper macula, defectu, aut impedimento, *n.* 15.

Purgationis Canonicæ effectus, T. 34. *num.* 16. *& ſeqq.* Deficiens in illa punitur, ut Reus: & qualiter? *ibid.* Ritè eam perficiens ſtatim eſt abſolvendus, *num.* 17. Et ordinariè de tali crimine non ampliùs poteſt accuſari, *num.* 18. Niſi nova indicia emergant, vel Accuſator ſuam proſequatur injuriam, *nu.* 19. Purgatio Canonica hodie ferè abiit in deſuetudinem, excepto Officio Inquiſitionis, *num.* 20.

Purgatio vulgaris quid? T. 35. *num.* 1. Eſt illicita, & reprobata à Jure, *nu.* 2. Solvuntur objectiones, *num.* 3. *& ſeqq.*

PURIFICATIO.

3. Purificatio poſt partum quid conſtitutum in SS. Canonibus habeat? T. 47. *num.* 1.

Q.

QUÆSTIO.

2. QUæſtio quomodo differat à cauſa? T. 1. *num.* 15. Quæſtio facti, & Quæſtio juris, quæ? *num.* 16. Quæſtio præjudicialis debet cognoſci ante aliam, cui præjudicat, *n.* 13. Quæſtio alia eſt præjudicialis reſpectu proponentis, ſeu eligentis, *num.* 15. Alia reſpectu adverſarii, *num.* 16. Et alia reſpectu Proceſſûs; & quomodo? *nu.* 17. An ſi Reus contra Actorem opponat ſpoliationem, priùs debeat tractari quæſtio, ſeu cauſa ſpolii? *num.* 18. *&* 19. Sive eam apponat in modum exceptionis, *num.* 19. Sive per viam actionis, reconveniendo videlicet Actorem ſuper ſpoliatione, *n.* 20.

Quæſtio incidens (penultimâ correptâ) & emergens, quid? *num.* 21. Quæſtio incidens (penultimâ productâ) ſumitur tripliciter, *num.* 22. Qualiter, & quomodo differat ab emergenti? *num.* 23. 24. *&* 25. Super quæſtione incidenti, ac emergenti quando ſit pronunciandum? *num.* 26. *&* 27. Et quando non? *num.* 26. 28. *&* 29. Quid, ſi Quæſtio incidens ſit tractanda coram alio Judice? *num.* 30. *& ſeq.* Incidente quæſtione merè ſpirituali Judex ſæcularis nequit de ea cognoſcere, ne quidem acceſſoriè, *num.* 31. *&* 32. *& ſeqq.*

R. J. Quæſtiones ſumuntur pro Tortura, C. I. R. VI. *num.* 1.

QUALITAS.

1. Qualitates Reſcriptis Pontificiis inſertæ, inde non probantur: ſecùs de ſuperſcriptionibus, P. *n.* 111. Qualitates in eligendis requiſitæ, quæ? T. 6. *num.* 204. *& ſeqq.* uſque ad *num.* 334. Qualitates quæ requirantur in præficiendis, ſeu promovendis ad Beneficia Eccleſiaſtica? T. 14. *nu.* 2. *&* 3. *ac ſeqq.* Si Papa reſcribit pro non habente debitas qualitates, an & quando talis ſit inſtituendus in Beneficio? *num.* 4.
2. Qualitas alia eſt homini intrinſeca, alia extrinſeca, T. 23. *num.* 41. Vide ſuprà ℣. *Idoneitas.*

QUANTI.

3. Quanti minoris Actio. Vide *Actio quanti minoris.*

QUARTA.

1. Quarta Decimationum eſt de Lege Diœceſana, T. 31. *num.* 97. Quarta Mortuariorum, ſeu Funeralium, ſpectat ad Legem Diœceſanam, *nu.* 98. An ab hac eximantur Monaſteria? *n.* 99. *&* 100.
3. Quarta funeralis. Vide *Portio Canonica ratione ſepulturæ.*

QUERELA.

2. Querela eſt cognoſcenda ab eodem Judice, qui ſententiam tulerat, T. 27. *nu.* 137. Sententia, quæ non tranſit in rem judicatam, poſt lapſum decem dierum non poteſt revocari per viam appellationis, ſed ſolùm per viam querelæ; & quomodo iſtud fiat? *num.* 135. 136. *& ſeqq.*

QUI, QUICUNQUE, QUOD.

1. *Qui citò dat, bis dat,* quâ ratione? T. 3. *numer.* 191.
3. *Quicunque* dictio comprehendit omnia, T. 5. *numer.* 554.

R. J. Qui ſentit onus, ſentire debet commodum, & è contra, C. II. R. LV. *numer.* 1. 2. *&c.* Hujus Regulæ fallentia. Vid. *ibid. num.* 17. *& ſeqq.* R. LXXVII. *num.* 1. *&c.*

Quod quiſque juris in alterum ſtatuerit vel obtinuerit, uti eo & ipſe debet, T. 26. *num.* 163. Item T. 45. *num.* 65.

R. J. Quod non licet alicui ſuo nomine, nec alieno licebit, C. II. R. LXVII. *per tot.*

R. J. Quod ſemel placuit, amplius diſplicere non poteſt, C. II. R. XXI.

— 1.) Si non ſit contra jus vel animam, *ibid. num.* 2.) Si liberè & ſcienter & 3.) Si externè placuit, *ibid. nu.* 3. 4. *&* 5. Si alterius interſit in ſemel placito manere, *ibid. num.* 5.

— fallit autem 1.) in mutuo conſenſu, *num.* 15. 2.) ſuperveniente cauſa prius incognita, *num.* 16. 3.) in iis in quibus licet de jure pœnitere, &c. *nu.* 17. uſque ad 22.

QUIDAGIUM.

3. Quidagium. Quid? T. 39. *num.* 39.

QUOQUE.

3. *Quoque* dictio eſt continuativa, T. 31. *n.* 142.

R.

RADIX.

4. RAdix Matrimonii, & diſpenſatio in ea quid? A. *num.* 358.

RAPIENS, RAPINA, RAPTUS.

R. J. Rapiens Virginem volentem & conſentientem, raptum verum non committit, C. II. R. XXVII. *num.* 8.

5. Rapina quid? T. 17. *n.* 11. Debet fieri circa rem alienam, *num.* 12. Mobilem, *num.* 13. fieri poteſt circa rem minimam, *n.* 14. Dummodo fiat injuſtè, *num.* 15. Et per vim, *num.* 16. Cum, vel ſine armis, *num.* 17. Pœna rapinæ, ſi contra eam civiliter agitur, *num.* 18. Pœna rapinæ commiſſæ cum armis, *n.* 20. Et ſine armis, *n.* 21. Rapinæ pœnæ de Jure Canonico, *num.* 22.
4. Raptûs impedimentum quid? & quomodo dirimat Matrimonium? T. 1. *num.* 373. *& ſeqq.* Requiritur ad eum violentia raptæ illata, *ibid. & num. ſeq.* Poteſt fieri circa quamvis fœminam etiam meretricem, *num.* 375. Non item circa virum, *num.* 376. Ut dirimat, fieri debet in ordine ad contrahendum Matrimonium, *n.* 377. Quando ceſſet? *n.* 378.

Raptûs pœna quæ? T. 1. *num.* 379.

5. Raptus Perſonæ in ordine ad exercendam luxuriam quid? T. 17. *num.* 2. Debet fieri cum violentia, *num.* 3. *& ſeq.* Circa Virginem, vel aliam honeſtam fœminam, *num.* 5. De loco in locum, *nu.* 6. Libidinis exercendæ gratiâ, *num.* 7. Pœna illius, *num.* 8. *& ſeq.*

RASURA.

1. Raſura, vel cancellatio in loco ſuſpecto, vitiat reſcriptum, & aliud Inſtrumentum, T. 3. *nu.* 224. Locus ſuſpectus raſuræ, quis? *num.* 125. Quid ſi fiat raſura in Narratione facti? *ibid.* Aut raſura ſit modica? *numer.* 226. Vel ſcriptura abraſa, manu ejuſdem Notarii reſcripta fuerit? *num.* 227. Cautela notabilis circa hoc adhibenda, *num.* 228. Raſura vel Cancellatio, præſumitur facta ab eo, penes quem reperitur Inſtrumentum, niſi probetur oppoſitum, *num.* 230.
2. Raſura ſi in Inſtrumento ſit facta, an propter eam Inſtrumentum poſſit reprobari? T. 22. *num.* 327. *& ſeqq.*

RATIFICATIO.

3. Ratificatio Profeſſionis invalidæ, an, quando, & quomodo fieri poſſit ac debeat? T. 31. *num.* 205. *& ſeqq.*
4. Ratificatio actûs nullius non fit, ſi ignoratur actum fuiſſe nullum, T. 6. *n.* 13.

Ratificatio Matrimonii nulliter contracti. Vide *Revalidatio.*